

UDENRIGSMINISTERIET

EUK, j.nr. 400.A.5-0-0
Den 3. maj 2012

Rådsmøde (udenrigsanliggender) den 14. maj 2012

SAMLENOTAT

<u>1. Afghanistan .....</u>	<u>2</u>
<u>2. Mellemøsten .....</u>	<u>6</u>
<u>3. Sydlige naboer (Algeriet, Libyen, Syrien).....</u>	<u>8</u>
<u>4. Mexico .....</u>	<u>11</u>
<u>5. Rusland .....</u>	<u>13</u>
<u>6. Ukraine .....</u>	<u>16</u>
<u>7. Bosnien-Hercegovina .....</u>	<u>18</u>
<u>8. Eksterne finansieringsinstrumenter .....</u>	<u>20</u>

1. Afghanistan

KOM-dokument foreligger ikke.

Revideret udgave af samlenotat forud for rådsmødet (udenrigsanliggender) den 23. april 2012. Nye afsnit er markeret med en streg i margenen.

1. Resumé

Der er på rådsmødet lagt op til en drøftelse af og rådskonklusioner om Afghanistan som optakt til de forestående internationale møder med fokus på Afghanistan: NATO-topmøde i Chicago den 20.-21. maj, ministermødet for regionalt samarbejde i Kabul den 14. juni (Istanbul-processen) samt donorkonferencen i Tokyo den 8. juli. Rådskonklusionerne forventes at omfatte den generelle udvikling i Afghanistan, forventningerne til de forestående internationale møder, samt perspektiverne for EU's fremtidige engagement i Afghanistan. Rådsmødet den 23. april indikerede forskellige holdninger i EU-kredsen til, hvor konkret EU kan forpligte sig over for Afghanistan post 2014. Drøftelsen vil på ny kunne danne afsæt for at understrege betydningen og nødvendigheden af, at EU sender et klart signal om fortsat langsigtet støtte til Afghanistan, herunder de afghanske sikkerhedsstyrker i opfølgning på det dansk-initierede 3C-initiativ (Coalition of Committed Contributors).

2. Baggrund

I de kommende måneder vil Afghanistan være et centralt tema på internationale møder: NATO-topmødet i Chicago den 20.-21. maj, ministermødet for regionalt samarbejde i Kabul den 14. juni (Istanbul-processen) samt donorkonferencen i Tokyo den 8. juli. Rådsdrøftelsen vil blandt andet blive brugt til at drøfte EU's forberedelser hertil.

Et særligt fokus på møderne bliver det internationale samfunds langsigtede engagement i Afghanistan post 2014, herunder arbejdet med at få skabt de rammer, der skal gøre det muligt for afghanerne selv at overtage det fulde ansvar for sikkerheden ved udgangen af 2014. Bonn-konferencen den 5. december 2011 satte fokus på perspektiverne for den internationale tilstedeværelse efter 2014 med bl.a. sluterklæringens Transformation Decade som betegnelse for tiåret efter 2014. Samtidig fastslår Bonn-sluterklæringen afghanske forpligtelser vedr. fremskridt i forhold til regeringsførelse, bekæmpelse af korruption mm. til gengæld for langsigtede forpligtelser om støtte fra det internationale samfund.

Det dansk-initierede 3C-initiativ (Coalition of Committed Contributors), der sigter på – frem mod Chicago – at skabe tilstrækkelig bred international støtte til finansieringen af de afghanske sikkerhedsstyrker (ANSF) efter transitionsprocessens afslutning i 2014, nyder stor international opbakning. Det indgår i 3C-initiativet, at Danmark søger at påvirke EU-systemet til at bidrage til den fremtidige finansiering af de afghanske sikkerhedsstyrker. 3C-initiativets udmøntning indbefatter tæt samspil med UK og USA og med fuld afghansk opbakning.

Regeringen søger aktivt at skabe fremdrift i håndteringen af Afghanistan i EU-regi og specifikt rette opmærksomheden mod centrale problemstillinger i forhold til EU's engagement i Afghanistan.

EU og Afghanistan har i marts 2012 indledt forhandlinger om en ny Partnerskabs- og Samarbejdsaftale. Ved de første forhandlinger overraskede afghanerne positivt med ambitiøse planer

for et langsigtet engagement med særlige fokusområder, hvor EU's kompetencer traditionelt er stærke (f.eks. landbrug).

EU er en central aktør på den civile side, ikke mindst pga. EU's politimission, EUPOL, der har fokus på det civile politiarbejde. EUPOL's nuværende mandat løber til 2013, men ventes forlænget. Der er samtidig lokale drøftelser om øget samarbejde med NATO's polititræningsmission, NTM-A.

Transitionsprocessen gennemføres i faser og blev formelt sat i gang i juli 2011. Trods gode fremskridt på en række områder er den svage afghanske stat en stor udfordring for transitionsprocessen. Den langsigtede tilgang, som præger udviklingsbistanden, matcher dårligt transitionsprocessens krav om hurtig fremdrift. Samtidig er manglende fremskridt på centrale, men vanskelige områder som god regeringsførelse og korrupsionsbekæmpelse en udfordring for hele transitionsprocessen.

Der er bred international opbakning til en politisk løsning på konflikten. Der udestår imidlertid stadig et gennembrud i forsoningsprocessen, og en politisk løsning er højst usikker. I lyset heraf er det særligt vigtigt, at det internationale samfund sender et klart signal om fortsat vilje til at støtte Afghanistan på sigt.

På udenrigsrådet den 23. april fandt der en forberedende drøftelse sted forud for rådsmødet den 14. maj med henblik på at fastlægge EU's linje før de tre kommende konferencer med fokus på Afghanistan post 2014 (Chicago, Kabul og Tokyo). Udenrigsministeren fremhævede behovet for et stærkt langtidsengagement fra EU's side, særligt efter 2014. Drøftelsen viste stor anerkendelse af det danske 3C-initiativ og det danske non-papir om EU's rolle i Afghanistan. Der var forskellige opfattelser af, hvilken fremtidig forpligtelse over for Afghanistan EU kunne melde ud i maj. Nogle lande mente ikke, at EU i maj ville kunne love øget bistand til Afghanistan - såvel generelt som til sikkerhedssektoren - med henvisning til de igangværende forhandlinger om de finansielle perspektiver for 2014-20. Omvendt slog andre til lyd for, at EU af hensyn til den politiske udvikling i Afghanistan kom med så ambitiøse og konkrete udmeldinger som muligt i maj. Udviklingskommisæren fandt Afghanistan af en sådan vigtighed, at der måtte tænkes uortodokst med henblik på at komme med en klar EU-udmelding. En række andre medlemsstater udtrykte ønske om, at EU udtrykte en stærk forpligtelse på at ville støtte Afghanistan. Der var et bredt ønske om fortsat at presse Afghanistan for at levere på tilsagn om god regeringsførelse, menneskerettigheder og kvinders rettigheder. Udenrigsrepræsentant Ashton anførte, at det på Tokyo-konference i juli ville være vigtigt, at Afghanistan kunne vise resultater inden for regeringsførelse. Endvidere lagde flere vægt på at forbedre det regionale samarbejde - særligt håndteringen af Indien og Pakistan var kritisk. Udenrigsministeren anførte i den forbindelse, at fred, stabilitet og udvikling i Afghanistan skulle sættes ind i et regionalt perspektiv, hvorfor der var behov for en bred regional strategi i stil med de EU-strategier, som EU havde for Sahel og Afrikas Horn.

3. Formål og indhold

Som optakt til Chicago-topmødet forventes der på rådsmødet en generel drøftelse af Afghanistan, herunder EU's langsigtede engagement i Afghanistan, samt af forventningerne til Chicago og kommende Afghanistan-møder.

Der forventes en drøftelse af udviklingen i Afghanistan med fokus på perspektivet efter 2014 samt vedtagelse af rådskonklusioner, der afspejler en bred palet af emner vedr. nødvendigheden af at fastholde det langsigtede engagement efter 2014. Specifikt kan EU's forpligtigelse til fortsat støtte til Law-And-Order Trust Fund (LOTFA), der finansierer det afghanske politi, blive omfattet, ligesom der forventes fokus på EU's indsats vedr. polititræning. Spørgsmålet om finansiering af de afghanske sikkerhedsstyrker ventes drøftet i kontekst af 3C initiativet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser
Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet
Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret
Ikke relevant.

7. Konsekvenser
Sagen forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet. En fortsat og langsigtet polititræningsindsats vil skulle finansieres over EU's budget og således indirekte medføre statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

8. Høring
Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger
Den indledende drøftelse på rådsmødet den 23. april indikerer, at der er forskellige holdninger i EU-kredsen til, hvor konkret EU bør forpligte sig finansielt over for Afghanistan efter 2014. Den manglende enighed i EU-kredsen i dette spørgsmål synes at være en betydelig udfordring. Hvis der opnås enighed om rådskonklusionerne på forhånd forventes en kortere drøftelse.

Danmark og en række ligesindede lande ventes at støtte en ambitiøs udmelding på Chicago-topmødet og øvrige internationale møder om et stærkt EU-engagement efter 2014. Det kunne indebære en melding om, at EU også vil være engageret i polititræning efter 2014.

Enkelte øvrige lande har i foreløbige tilkendegivelser været mere tilbageholdende i deres opbakning til et langsiget stærkt EU-engagement i Afghanistan.

10. Regeringens generelle holdning
Danmark har en klar interesse i et mere engageret og stærkt EU i Afghanistan, både op til og i særdeleshed i den kritiske tid efter 2014.

Det er vigtigt, at der på Chicago-topmødet sendes et klart signal om fortsat international støtte til Afghanistan efter 2014. Regeringen lægger vægt på en ansvarlig og bæredygtig overdragelse af sikkerhedsansvaret til afghanerne og er indstillet på at opprioritere og øge den danske civile indsats. Regeringen ser gerne, at EU forpligter sig til et stærkt EU-engagement i Afghanistan også efter 2014, herunder en øget polititræningsindsats, og vil på rådsmødet arbejde for en ambitiøs udmelding fra EU op til og på Chicago-topmødet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg
Afghanistan har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 20. april
2012

2. Mellemøsten

KOM-dokument foreligger ikke.

Revideret udgave af samlenotat forud for rådsmødet (udenrigsanliggender) den 23. april 2012. Nye afsnit er markeret med en streg i margenen.

1. Resumé

Rådet ventes at drøfte den mellemøstlige fredsproces i lyset af den seneste udvikling og herunder EU's rolle i fredsprocessen samt udviklingen i de palæstinensiske områder. Der vil sandsynligvis være rådskonklusioner.

2. Baggrund

De direkte forhandlinger mellem palæstinensere og israelere har været indstillet siden september 2010, hvor det israelske bosættelsesstop ikke blev forlænget, hvilket medførte, at palæstinenserne afbrød forhandlingerne. I september 2011 lancerede Mellemøstkvartetten en tidsplan, ifølge hvilken de to parter skulle fremlægge konkrete forslag om grænser og sikkerhed inden udgangen af januar 2012. Som opfølgning herpå inviterede Jordan parterne (og Kvartetten) til en række møder i Amman i starten af 2012. Amman-møderne har modtaget massiv støtte fra Kvartettens partnere, senest understreget af Kvarteterklæringen fra 11. april 2012. Indtil videre synes der imidlertid ikke at være udsigt til en genoptagelse af forhandlingerne. Præsident Abbas har i et brev – som ikke er offentliggjort – den 17. april til premierminister Netanyahu opridset den palæstinensiske position. Forventningen er, at Netanyahu inden for nogle uger vil besvare dette brev.

Der forventes i forbindelse med bosættelsesproblematikken en drøftelse af Område C, der er det område på Vestbredden, hvor Israel ikke blot har det militære ansvar, men også det civile. Området, der udgør ca. 60 pct. af Vestbreddens areal, overtages i stigende grad af Israel og forlades tilsvarende af palæstinensere og selvstyret. Udviklingen i området vil i stigende grad vanskeliggøre en levedygtig to-statsløsning. Forsoningsprocessen mellem Fatah og Hamas er fortsat gået i stå, og det er usikkert, om det i denne omgang vil lykkes at nå et resultat, som bl.a. vil skulle sikre gennemførelse af præsident- og parlamentsvalg i hele det palæstinensiske område. Vanskelighederne er såvel mellem Fatah og Hamas som mellem fraktioner internt i Hamas.

På FN's Generalforsamling indgav præsident Abbas den 23. september 2011 ansøgning om staten Palæstinas FN-medlemskab til FN's generalsekretær. FN's Sikkerhedsråd har ikke haft spørgsmålet til afstemning, da ingen af Sikkerhedsrådets 15 medlemmer hidtil har ønsket dette. Det er forventningen, at man fra palæstinensisk side vil vurdere det videre forløb af møderne i Kvartetregi og på den baggrund overveje videre skridt i FN-sporet, herunder i sikkerhedsrådsregi. Den 31. oktober 2011 blev Palæstina indvalgt som fuldt medlem af UNESCO. Indtil videre har præsident Abbas og det palæstinensiske selvstyre valgt at afstå fra at søge medlemskab af yderligere FN-organisationer.

EU er ved udenrigsrepræsentant Ashton stærkt engageret i sammen med særligt de øvrige Kvartetmedlemmer at finde en formel, som kan sikre, at det videre forløb vil føre til en genoptagelse af fredsforhandlingerne. Der forventes afholdt kvartetmøde i maj.

3. Formål og indhold

Rådet ventes at drøfte den mellemøstlige fredsproces i lyset af den seneste udvikling i regionen, herunder hvorledes EU sammen med USA bedst kan støtte fredsprocessen. Der forventes fokus på situationen i lyset af Kwartettens fortsatte bestræbelser på at fremme forhandlingsporet. Der forventes også en drøftelse af bosættelsesproblematikken og udviklingen i de palæstinensiske områder, særligt i det såkaldte område C.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Regeringens holdning

Regeringen støtter fuldt ud en aktiv rolle for EU i samarbejde med relevante internationale partnere, herunder i særdeleshed den amerikanske administration. Målet med EU's bestræbelser er, i samarbejde med det internationale samfund, at understøtte fredsforhandlingerne. Grundstammen herfor - en to-stats løsning og en omfattende regional fred - har ikke ændret sig. Fra dansk side støtter man det palæstinensiske selvstyres arbejde med stats- og institutionsopbygning. Fra dansk side tager man afstand fra de israelske bosættelsesbeslutninger og ser gerne en samlet EU-holdning i forhold hertil, herunder for så vidt angår situationen i område C.

10. Forhandlingssituationen

Der forventes at være enighed blandt medlemslandene om behovet for en fortsat aktiv og bredspektret EU-indsats i samarbejde med internationale og regionale aktører med det hovedsigte at støtte fredsforhandlinger.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet den 23. april 2012.

3. Sydlige naboer (Algeriet, Libyen, Syrien)

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Rådet forventes at diskutere situationen i Libyen og - afhængigt af udviklingen – også Syrien samt Algeriet, herunder valget den 10. maj og EU's valgobservationsmission. Der kan blive behov for at vedtage Rådskonklusioner.

2. Baggrund

Situationen i Syrien er fortsat dybt bekymrende. På trods af en officiel våbenhvile fortsætter volden flere steder. Det er ikke muligt fuldt ud at bekræfte omfanget af volden, men det står klart, at der foregår en betydelig vold, særligt fra det syriske regime. FN's Sikkerhedsråd vedtog den 21. april en resolution, der giver mandat til udsendelse af hovedstyrken for den nyoprettede United Nations Supervision Mission in Syria (UNSMIS). Mandatet dækker en hovedstyrke på op til 300 mand og en civil komponent på op til 90 personer, der blandt andet skal overvåge menneskeretssituationen. Der er enighed i Sikkerhedsrådet om, at man gerne ser en hurtig deployering af observatørmissionen. Annans talsmand har offentligt tilkendegivet, at det syriske regime ikke fuldt overholder den indgåede våbenhvile. Danmark besluttede allerede den 18. april at stille danske observatører til rådighed for UNSMIS.

I opfølgning på sidste rådsmøde ventes en drøftelse af Libyen om den aktuelle situation foranlediget af den nylige krise i Mali, kriminelle gruppers aktiviteter indenfor bl.a. våbenhandel og narkotikasmugling, samt den skrøbelige situation i grænseområdet mellem Chad, Niger og Sudan. Grænsesikkerhed, herunder styrkelse af libyske myndigheders kapacitet til at kontrollere deres grænser, kræver opmærksomhed fra EU's side. EU's strategi for sikkerhed og udvikling i Sahel, fra marts 2011, kombinerer sikkerheds- og udviklingspolitiske tiltag i regionen.

Algeriet er det nordafrikanske land, som har været mindst påvirket af det arabiske forår. Man har ikke forventning om en revolution, bl.a. fordi befolkningen, der fortsat er dybt berørt af borgerkrigen, udviser stor tilbageholdenhed. Der foregår dog en udvikling. Der er parlamentsvalg den 10. maj. Islamistiske partier tillades opstilling, og det er på forhånd forventningen, at de vil komme styrket ud af valget. Samtidig betyder bl.a. valglovens indretning, at det kan blive vanskeligt for dem at opnå en valgsejr, som kan sammenlignes med valgresultaterne i de øvrige nordafrikanske lande. Valget vil blive overvåget af de mere end 100 langtids EU-valgobservatører samt en observatørdelegation med diplomatisk personale fra FUT'en på selve valgdagen. Hertil kommer en delegation på 7 medlemmer fra Europaparlamentet.

3. Formål og indhold

Der forventes en drøftelse af Syrien med fokus på Annans mission, UNSMIS samt øvrige udviklinger. Der kan blive tale om vedtagelse af yderligere sanktioner, såfremt volden og repressionen fortsætter. Den politiske udvikling i Libyen forventes at omhandle, hvordan EU bedst kan understøtte den demokratiske proces forud for og efter valget til nationalforsamlingen, samt den skrøbelige regionale situation. Valget i Algeriet forventes drøftet med vægten lagt på valgresultatets konsekvenser for landets fremtidige stabilitet og forhold til EU.

4. Europa-Parlamentets udtalelser
Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet
Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret
Ikke relevant.

7. Konsekvenser
Drøftelsen af Syrien forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet. En stramning af sanktionsregimet over for Syrien må dog alt efter sanktionernes konkrete udformning forventes at have statsfinansielle konsekvenser i forbindelse med myndighedernes administration af notifikations- og autorisationsregimer og forbud for såvel produkter samt finansielle overførsler. En forordning implementeres og håndhæves efter den gældende ressortfordeling mellem de danske myndigheder. Omfanget af eventuelle ekstra administrationsudgifter vil afhænge af sanktionernes indvirkning på samhandlen med Syrien. Der henvises til gældende bestemmelser i Budgetvejledningen om statsfinansielle konsekvenser af EU-sager, idet det bemærkes, at bestemmelserne ikke udelukker senere gebyrfinansiering, i lighed med nuværende Iran-sanktioner. Øvrige spørgsmål forventes ikke at have direkte konsekvenser for EU.

8. Høring
Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger
Der forventes enighed blandt medlemslandene om en drøftelse af situationen i Libyen og behovet for støtte til den igangværende politiske transitionsproces, såvel som behovet for styrkelse af de libyske myndigheders kapacitet til at kontrollere deres grænser. Hvad angår situationen i Algeriet forventes generel enighed om, at styret, bl.a. med EU's assistance, må fremme politiske og økonomiske reformer, der modsvarer befolkningens forventninger. Der forventes enighed blandt medlemslandene om en drøftelse af Syrien og mulighederne for øget international pres samt vedtagelse af yderligere stramninger af sanktionsregimet mod Syrien, såfremt volden og repressionen fortsætter.

10. Regeringens generelle holdning
Regeringen støtter en drøftelse af situationen blandet de sydlige naboer, herunder hvordan EU kan bidrage til at understøtte en fredelig politisk transitionsproces i Algeriet og Libyen. I forhold til Algeriet finder regeringen, at Algeriets forsigtige reformproces bedst understøttes indenfor rammerne af EU's reviderede naboskabspolitik (ENP). Regeringen støtter ligeledes en drøftelse af situationen i Syrien. Danmark støtter FN's og den Arabiske Ligas særlige udsending Kofi Annan og hans 6-punktsplan, ligesom regeringen arbejder for et øget internationalt pres over for Syrien, herunder en styrkelse af EU's sanktioner og øget pres i FN sporet, så længe volden og repressionen fortsætter.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Spørgsmålet om Algeriet har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Spørgsmålet om Libyen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering den 11. november 2011. Spørgsmålet om Syrien har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering den 20. april 2012.

4. Mexico

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Der forventes en drøftelse af EU's forhold til Mexico i lyset af det ventede topmøde mellem EU og Mexico den 18. juni 2012 i Los Cabos – i marginen af G-20-topmødet.

2. Baggrund

EU-Mexico topmødet vil finde sted den 18. juni i marginen af G-20-topmødet i Los Cabos, Mexico. Der forventes et kort topmøde af én times varighed med deltagelse af både præsident Van Rompuy og kommissionsformand Barroso, efterfulgt af en pressekonference. Der forventes udarbejdet en fælles erklæring. Topmødet vil finde sted umiddelbart før det mexicanske præsidentvalg den 1. juli, hvor præsident Calderón ifølge den mexicanske forfatning er forhindret i at genopstille, og hvor oppositionspartiet PRI har gode muligheder for at vinde præsidentposten. Det forestående præsidentvalg sætter grænser for, hvor meget topmødet vil kunne igangsætte. Calderón har stået for fremadskuende reformer og et internationalt mere aktivt Mexico, men den interne sikkerhedssituation i Mexico og den fortsatte sociale ulighed udgør fortsat store problemer.

Der er endnu ikke modtaget nogen dagsorden fra mexicansk side. EU forventer, at dagsordenen vil følge standarddagsordener for topmøder med bilaterale emner, bl.a. sikkerhed og menneskerettigheder, og globale emner, sandsynligvis klimaforandringer, Rio+20 og den globale økonomiske situation, samt regionale emner, herunder regional integration i Latinamerika.

3. Formål og indhold

På rådsmødet forventes en generel drøftelse i EU's forhold til Mexico. Mexico er en strategisk partner, som har samme tilgang som EU vedrørende mange globale emner. Drøftelserne under EU-Mexico topmødet vil bl.a. kunne anvendes til at sætte fokus på regional integration mellem de latinamerikanske lande, hvor Mexico er en nøglespiller i den latinamerikanske integrationsproces. Endvidere vil EU kunne drøfte menneskerettighedssituationen i Mexico og reformer af det mexicanske retsvæsen, samt klimaforandringer og den globale økonomiske situation.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene støtter generelt styrkelsen af relationerne til EU's strategiske partnere, og herunder afholdelsen af topmøder med toneangivende, latinamerikanske lande, herunder med Mexico, hvor EU's holdninger kan kommunikeres på højeste, politiske niveau, og hvor centrale, bilaterale og internationale spørgsmål kan drøftes. På baggrund af topmødets korte varighed og det forestående præsidentvalg i Mexico forventes der ikke nogen konkrete resultater af topmødet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er positivt indstillet over for en styrkelse af EU's forhold til Mexico og afholdelsen af EU-Mexico topmødet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

5. Rusland

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat

1. Resumé

Rådet ventes at drøfte EU's relationer med Rusland, herunder forberedelse af det næste halvårige topmøde med Rusland, der finder sted den 3.-4. juni 2012.

2. Baggrund

Grundlaget for EU-Rusland-samarbejdet er Partnerskabs- og Samarbejdsaftalen (PCA) fra 1994. Forhandlingerne om en ny EU-Rusland samarbejdsaftale til erstatning for den delvis forældede PCA er et væsentligt spørgsmål i EU-Rusland relationerne. Forhandlingerne, der blev indledt medio 2008, er vanskelige. Det skyldes især, at Rusland ikke ønsker at inkludere kapitler om de for EU vigtige emner handel, investeringer og energi. EU's hensigt er, at en ny samarbejdsaftale skal etablere et retligt bindende samarbejde med Rusland inden for alle væsentlige områder. Aftalen bør styrke den økonomiske integration og rammevilkårene for handel og investeringer mellem EU og Rusland ved bestemmelser, der går videre end WTO-regelsættet.

Forhandlingerne om Ruslands optagelse i WTO blev afsluttet i december 2011, og medlemskabet ventes at træde i kraft i august 2012. EU forventede, at Rusland, efter afslutningen af WTO-forhandlingerne, ville være rede til at genoptage forhandlingerne om den nye aftale med EU. Fra russisk side ønsker man imidlertid at se virkningerne af WTO-medlemskabet, inden man går videre.

På EU-Rusland topmødet i juni 2010 blev der vedtaget en erklæring om et EU-Rusland moderniseringspartnerskab. Der er efterfølgende udarbejdet en arbejdsplan for implementering af en bred vifte af projekter og reformtiltag, bl.a. vedrørende harmonisering af produktstandarder og retsreform. EU ønsker via moderniseringspartnerskabet at bidrage til både økonomisk og politisk modernisering i Rusland.

Den 4. marts 2012 afholdtes der præsidentvalg i Rusland. Valget blev som ventet vundet af premierminister Putin. OSCE vurderede, at valget ikke levede op til OSCE-forpligtelserne på en række områder, blandt andet angående ligelig mediedækning og stemmeoptælling. Optakten til præsidentvalget blev præget af de ganske omfattende protestdemonstrationer, der var fulgt i kølvandet på Duma-valget 4. december 2011. Utilfredshed med afvikling af Duma-valget sendte et stort antal russere på gaden i protest og i dagene efter valget blev omkring 1.000 demonstranter tilbageholdt af myndighederne. Efterfølgende demonstrationer, der som noget nyt omfattede mange borgere fra den russiske middelklasse, blev gennemført med myndighedernes tilladelse og generelt uden indgriben.

EU ønsker endvidere at styrke samarbejdet med Rusland om håndtering af internationale konflikter og grænseoverskridende trusler. Fortsat kritisk dialog om respekt for menneskerettigheder kombineret med støtte til reformer inden for bl.a. retsstatsprincipper er ligeledes en prioriteret målsætning.

3. Formål og indhold

Rådet forventes at drøfte prioriteter og tilgange for samarbejdet med Rusland, herunder forberedelserne af det kommende EU-Rusland topmøde den 3.-4. juni 2012 i Skt. Petersborg, Rusland. Drøftelserne vil finde sted i lyset af den nye russiske ledelse, idet topmødet er det første med den nye (gamle) præsident Putin og derfor i høj grad vil definere atmosfæren og danne ramme for det fremtidige samarbejde.

På topmødet forventes mulighederne for at styrke den økonomiske integration mellem EU og Rusland på grundlag af russisk WTO-medlemskab at være et højt prioriteret emne. Status og perspektiver for forhandlingerne om en ny EU-Ruslands samarbejdsaftale vil også være et væsentligt emne. Desuden forventes status i arbejdet med EU-Rusland moderniseringspartnerskabet at blive drøftet. Endelig forventes drøftelsen at omfatte en række emner inden for det brede EU-Rusland samarbejdsfelt, baseret på de fire såkaldte fælles rum (økonomisk rum; rummet vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed; rummet vedrørende ekstern sikkerhed samt rummet vedrørende uddannelse, videnskab og kultur). Blandt andet ventes spørgsmål vedrørende menneskerettigheder i Rusland, visum-spørgsmål, Ruslands og EU's rolle i forhold til, de såkaldte frosne konflikter i Østeuropa samt aktuelle internationale spørgsmål, herunder situationen i Syrien, fredsprocessen i Mellemøsten og Iran, at blive drøftet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generelt at være enighed om, at det er i EU's interesse at videreudvikle samarbejdet med Rusland inden for den brede vifte af områder af fælles interesse.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter en videreudvikling af samarbejdet mellem EU og Rusland inden for den brede vifte af områder af fælles interesse. Regeringen støtter derfor indgåelse af en ny EU-Rusland samarbejdsaftale. Danmark lægger blandt andet vægt på, at EU's prioriteter vedrørende respekt for menneskerettigheder indgår i den nye aftale, som i den nuværende EU-Rusland samarbejdsaftale (PCA). Fra dansk side lægges der vægt på, at EU står fast på centrale europæiske interesser i forhold til Rusland. Danmark støtter EU's bestræbelser på at forbedre markedsadgangen til og

rammevilkårene på det russiske marked på grundlag af blandt andet Ruslands WTO-medlemskab. Danmark kan støtte, at EU's visumdialog med Rusland fortsættes, og at eventuel yderligere liberalisering sker på baggrund af opfyldelse af relevante kriterier.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.
Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

6. Ukraine

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Rådet ventes at drøfte situationen i Ukraine og forholdet til EU i lyset af de politisk motiverede retssager mod fremtrædende medlemmer af oppositionen.

2. Baggrund

En associeringsaftale og tilhørende dyb og omfattende frihandelsaftale blev teknisk færdigforhandlet mellem EU og Ukraine i december 2011 (under forhandling siden 2007). Aftalen, der åbner op for Ukraines politiske associering og økonomiske integration med EU, er af strategisk vigtig betydning for forholdet mellem Ukraine og EU. Associeringsaftalen blev initialiseret af chefforhandlerne den 30. marts 2012.

De politisk motiverede retssager mod tidligere oppositionsmedlemmer (bl.a. tidligere premierminister Timosjenko, tidligere indenrigsminister Lutsenko og tidligere forsvarsminister Ivaschenko, der alle er fængslede) har dog betydet, at EU som led i sin kritik har meldt ud, at en undertegnelse og ratifikation af aftalekomplekset vil afhænge af de politiske omstændigheder i Ukraine, herunder respekt for principper på demokrati- og retsstatsområdet.

Senest skulle Timosjenko have været udsat for fysisk vold under en transport fra sin fængselscelle til et hospital den 20. april, hvilket er blevet bekræftet af den ukrainske ombudsmand. Timosjenko har efterfølgende indledt en sultestrejke. EU har udtrykt skarp kritik over hændelsen og opfordret til, at de ukrainske myndigheder indleder en undersøgelse heraf. Samtidig har EU opfordret til, at Timosjenko får adgang til passende medicinsk behandling, advokatbistand og besøg.

På visumområdet har EU og Ukraine indgået en visumlempelses- og tilbagetagelsesaftale fra januar 2008. For Ukraine er visumfrihed et meget højt prioriteret mål i forholdet til EU. I november 2010 blev en handlingsplan for det langsigtede mål om visumfrihed lanceret. Handlingsplanen opstiller en række milepæle og kriterier, som Ukraine skal opnå på vejen mod visumfrihed. Der er tale om en proces uden automatik, hvor der løbende vil blive taget højde for medlemslandenes vurdering af fremskridt.

Ukrainsk økonomi er under pres, og den Internationale Valutafond har siden marts 2011 tilbageholdt lån grundet manglende ukrainsk reformvilje. Ukraine har overvejet mulighederne for deltagelse i en toldunion mellem Rusland, Hviderusland og Kasakhstan men har trods betydeligt russisk pres understreget, at Ukraine ønsker at indgå en frihandelsaftale med EU. I slutningen af 2011 har Ukraine i lighed med syv andre SNG-lande undertegnet en bilateral frihandelsaftale med Rusland, der dog har væsentligt mindre rækkevidde end den frihandelsaftale, der er forhandlet med EU. Ukraine er afhængig af russiske gasleverancer og indgår i forhandlinger med Rusland om reduktion af gaspriser.

EU ser parlamentsvalget i oktober 2012 som en lakmusprøve på om Ukraine formår at leve op til internationale standarder for demokratisk pluralisme. Ukraine har inviteret internationale valgobservatører til at overvåge valget. Ukraine skal være formand for OSCE i 2013.

3. Formål og indhold

Rådet ventes at drøfte situationen i Ukraine og forholdet til EU i lyset af de politisk motiverede retssager mod fremtrædende medlemmer af oppositionen. I den forbindelse ventes en drøftelse af, hvilke kriterier, der vil skulle opfyldes, før EU ønsker at gå videre med en undertegnelse og ratifikation af Associeringsaftalen og frihandelsaftalen, samt om der kan være andre måder at fastholde en europæisk orientering af Ukraine.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes generel enighed om synspunkter, der svarer til de danske.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen bakker op om, at EU fastholder presset på Ukraine m.h.p. at sikre gennemførelse af politiske og økonomiske reformer samt efterleve internationalt anerkendte principper på retsstats- og menneskerettighedsområdet. Det er samtidig regeringens holdning, at det er vigtigt at søge at fastholde Ukraine på EU-sporet, eftersom et samarbejde er af strategisk betydning for begge parter.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg på mødet den 7. oktober 2011 til forhandlingsoplæg.

7. Bosnien-Hercegovina

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Der forventes en drøftelse af udviklingen i Bosnien-Hercegovina og EU's indsats frem mod det internationale styrekomitemøde den 22.-23. maj 2012. Der forventes gjort status for EU's tilgang som fastlagt på rådsmødet den 21. marts 2011, samt for Bosnien-Hercegovinas EU-tilnærmelse. Det er uafklaret, om der vil blive vedtaget rådskonklusioner.

2. Baggrund

Efter 16 måneders handlingslammelse blev der den 10. februar 2012 endelig dannet regering i Bosnien-Hercegovina. Der er håb om, at den nye regering kan bidrage til en mere velfungerende stat og sikre fremdrift i EU-sporet. Den næste milepæl vil være ikrafttræden af en Stabiliserings- og Associeringsaftale (SAA) mellem EU og Bosnien-Hercegovina, som vil systematisere dialogen mellem EU og Bosnien-Hercegovina om påkrævede reformer inden for bl.a. økonomi, retsvæsen og korruptionsbekæmpelse. Der er allerede sket fremskridt i forhold til to ud af de tre fastlagte betingelser for ikrafttræden af SAA'en, nemlig (1) vedtagelse af lov om statsstøtte og (2) vedtagelse af lov vedrørende folketælling. Den tredje betingelse er kravet om at bringe landets forfatning i overensstemmelse med den europæiske Menneskerettighedskonvention - det vil sige efterlevelse af den såkaldte "Sejdic-Finci-afgørelse", som fastslår, at alle etniske minoriteter skal kunne vælges som præsident og til folkeforsamlingen. En troværdig indsats også i denne henseende er afgørende for at opfylde landets forpligtelser i forhold til SAA. Der er planlagt et møde herom blandt regeringspartierne ledere den 16. maj 2012.

På rådsmødet den 21. marts 2011 blev EU's udenrigsministre enige om at udbygge EU's hidtidige tilgang. EU's delegationschef i landet, danskeren Peter Sørensen, har fået styrkede beføjelser. Der er også mulighed for at indføre sanktioner i form af indrejseforbud til EU og fastfrysning af aktiver for personer, som underminerer Bosnien-Hercegovinas suverænitet og forfatning.

I forbindelse med Dayton-fredsaftalerne i 1995 blev der oprettet et Office of the High Representative (OHR). Landene bag Dayton er repræsenteret i Peace Implementation Council (PIC), som holder sit næste styrekomitemøde i Sarajevo den 22.-23. maj 2012. De fleste EU-lande mener, at OHR bør reduceres og flyttes ud af Bosnien-Hercegovina for at ansvarliggøre de lokale politikere og styrke EU's gennemslagskraft.

EU's militære ALTHEA-operation blev indsat i Bosnien-Hercegovina i 2004, hvor man overtog fra NATO's SFOR. ALTHEA opererer på et FN-mandat, der fornyes årligt. Danmark deltager ikke i operationen pga. forsvarsforbeholdet. Den nuværende mandatperiode blev forhandlet på plads i efteråret 2011, hvor der var en vis uenighed om, hvordan et nyt mandat skulle udformes. Kompromiset blev på den ene side at reducere styrketilstedeværelsen og få fokus på træning og kapacitetsopbygning, og på den anden side at fastholde et håndhævende mandat. På trods af en nylig styrkegenereringskonference, har man endnu ikke løst manglerne i forhold til reservestyrker. Forberedelserne af omstruktureringen af ALTHEA-operationen er pågående.

3. Formål og indhold

Der forventes en drøftelse af udviklingen i Bosnien-Hercegovina og EU's indsats frem mod det internationale styrekomitemøde den 22.-23. maj 2012. Der forventes gjort status for EU's tilgang som fastlagt på rådsmødet den 21. marts 2011, samt for Bosnien-Hercegovinas EU tilnærmelse. Det er uafklaret, om der vil blive vedtaget rådskonklusioner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Overvejelser om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes generel enighed om behovet for fortsatte reformer i Bosnien-Hercegovina og en styrkelse af forbindelserne mellem EU og Bosnien-Hercegovina.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark støtter et fortsat aktivt EU-engagement i Bosnien-Hercegovina og et klart signal til politikerne om behovet for snarest muligt at kunne aktivere Stabiliserings- og Associeringsaftalen og dermed fremskynde Bosnien-Hercegovinas EU-perspektiv. Danmark støtter også, at OHR reduceres og flyttes ud af Bosnien-Hercegovina.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 19. maj 2011.

8. Eksterne finansieringsinstrumenter

KOM (2011) 0837, KOM (2011) 0838, KOM (2011) 0839, KOM (2011) 0840, KOM (2011) 0841, KOM (2011) 0842, KOM (2011) 0843, KOM (2011) 0844, KOM (2011) 0845, KOM (2011) 0846

Nyt notat.

1. Resumé

Kommissionen har fremsat en række forslag til retsakter og meddelelser for flere af EU's eksterne finansielle instrumenter (kategori 4 på EU-budgettet) samt forslag om oprettelse af en ny 11. Europæiske Udviklingsfond. Der foreslås grundlæggende en videreførelse af de eksisterende instrumenter. Væsentligste nyskabelse er den foreslåede etablering af et nyt partnerskabsinstrument, der skal afløse det nuværende instrument for de industrialiserede lande, et tværgående instrument samt etablering af et panafrikansk program under udviklingsinstrumentet. I dette notat behandles 9 eksterne finansielle instrumenter samt den Europæiske Udviklingsfond, der er placeret uden for EU-budgettet.

I Kommissionens forslag til en ny *11. Europæisk Udviklingsfond* er der på indholdssiden ikke lagt op til større substantielle ændringer i forslaget i forhold til den gældende interne aftale om Den 10. Europæiske Udviklingsfond. Forslaget vedrørende udviklingsinstrumentet (*DCI*) udmønter principperne i Kommissionens meddelelse om fornyelsen af EU's udviklingspolitik med bl.a. øget fokus på menneskerettigheder og demokrati, øget sektor-koncentration, samt differentierende partnerskaber baseret på modtagerlandenes behov, kapacitet, performance. Endvidere foreslås et panafrikansk program. Forslaget til *ENPI* følger den nye tilgang og opfordrer navnlig til at yde større støtte til nabolande, der arbejder på at skabe demokratiske samfund og gennemføre reformer, i overensstemmelse med princippet om, at "flere reformer giver flere midler", og princippet om "gensidig ansvarlighed". Der lægges op til, at det nye førtiltrædelsesinstrument *IPA II* fortsat skal fokusere på udvidelsespolitikken og bidrage til at fremme stabilitet, sikkerhed og velstand i Europa. Der er i udkastet til forordningen kun forudset mindre justeringer i forhold til det oprindelige *Stabilitetsinstrument*. Forslaget fra Kommissionen lægger op til en videreførelse af instrumentets anvendelsesområde og formål, samt fastholdelse af civilsamfundet som den primære samarbejdspartner, dvs. at der fortsat ydes støtte til demokratifremme i tredjelande uden foreliggende samtykke fra disses regeringer. Det nye *Partnerskabsinstrument* skal fremme EU's kerneinteresser og adressere fælles, globale udfordringer på f.eks. klimaområdet. Partnerskabsinstrumentet erstatter Instrumentet til samarbejde med de industrialiserede lande (*ICI*). Flere af EU's strategiske partnere har hidtil kun været omfattet af det nuværende Udviklingsinstrument (*DCI*), hvilket har begrænset samarbejdet til at fokusere på fattigdomsbekæmpelse i de pågældende lande. Kommissionens forslag til *instrumentet for nuklear sikkerhed* fokuserer på fremme af samarbejdet med 3-lande om nuklear sikkerhed på en række områder. Grønland har siden udmeldelsen af EU 1. januar 1985 været associeret EU som et oversøisk land og territorium (*OLT*) og har ud over partnerskabet også en fiskeripartnerskabsaftale. *Grønlandsinstrumentet* understøtter partnerskabet mellem EU på den ene side og Grønland og Danmark på den anden side. Partnerskabet skal skabe en ramme for politisk dialog og samarbejde inden for områder af fælles interesse, herunder globale spørgsmål som energi, klimaforandring miljø, naturressourcer, maritim transport, forskning og innovation. Blandt de nye instrumenter i forslaget er også et forslag om en *tværgående forordning*, der bl.a. indeholder fælles regler og procedurer for implementering af de eksterne instrumenter.

Kommissionens forslag til de ni eksterne finansielle instrumenter behandles nu på arbejdsgruppeniveau i Rådet med henblik på at opnå politisk enighed forud for de formelle forhandlinger med Europa-Parlamentet. Forhandlingerne er i god gænge i Rådets arbejdsgrupper. Fra medlemsstaternes side ønskes i forlængelse af etableringen af den fælles udenrigstjeneste generelt en øget reaktionsevne og tættere koordinering medlemslandenes indsatser. Kommissionen fremhæver behovet for øget frihed i tilrettelæggelsen af ressourcerne. Endelig spiller særligt anvendelsen af delegerede retsakter over for implementeringsretsakter en særlig rolle i forhandlingerne. Det forventes, at der ved udgangen af dansk formandskab, på rådsmødet (generelle anliggender) den 26. juni 2012, kan konstateres generel politisk enighed om retsakterne, dog uden beløbsangivelser.

2. Baggrund

Europakommissionen fremlagde den 7. december 2011 forslag til retsakter og meddelelser for en række instrumenter under EU's eksterne politikker (kategori 4 på EU-budgettet) som led i forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme (MFF). Samtidig med fremlæggelsen af de finansielle instrumenter, der finansieres over EU-budgettets kategori 4, har Kommissionen fremlagt forslag til en intern aftale henblik på oprettelse af en ny 11. europæisk udviklingsfond (EUF 11). EU-medlemslandene skal efter den interne aftale bidrage direkte til fonden, der ikke er en del af EU-budgettet.

Hovedparten af forordningerne på det eksterne område udløber. Det gælder dog ikke det humanitære instrument (HAI), hvorfor Kommissionen ikke har fremlagt nye forordningsforslag. Kommissionen foreslår grundlæggende en videreførelse af de eksisterende instrumenter i lyset af den tidligere omfattende tilpasning heraf op til perioden 2007-2013. Dette notat indeholder omtale af hovedparten af de fremlagte instrumenter: Det europæiske naboskabsinstrument, førtiltrædelsesinstrumentet, stabilitetsinstrumentet, menneskerettighedsinstrumentet, partnerskabsinstrumentet, grønlandsinstrumentet, den tværgående forordning samt forslaget om oprettelse af en ny 11. Europæisk Udviklingsfond uden for budgettet.

Pakken af retsakter følger efter at Kommissionen i juni 2011 præsenterede sit forslag til den samlede flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Her foreslog Kommissionen 70 mia. euro allokeret til kategori 4 på EU-budgettet og derudover godt 30 mia. euro til en ny 11. Europæisk Udviklingsfond.

Tabel 1 viser Kommissionens foreslåede midler til kategori 4. Kommissionen forslag svarer til en stigning på 23,2 procent for kategori 4, når der sammenlignes med den aktuelle budgetperiode. Den samlede allokering til kategori 4, svarer til at 6,8 pct. af de samlede foreslåede forpligtelsesbevillinger for perioden 2014-2020. Under forhandlingerne om den aktuelle budgetperiode blev der afsat stigende midler gennem perioden 2007-2013, for at finansiere periodens planlagte nye prioriteter, herunder etableringen af den fælles udenrigstjeneste.

Tabel 1:

Det globale Europa				
Mia. euro 2011-priser (forpligtelser)	2007 - 2013	2014 - 2020	Ændring (Mia. euro)	Ændring (Procent)
EU's eksterne finansielle instrumenter indenfor EU-budgettet	56,8	70,0	13,2	23,2

Anm.: Sammenligning af perioderne 2007-2013 og 2014-2020 er behæftet med usikkerhed, idet der endnu ikke er fuld klarhed over, hvordan og i hvilken udstrækning underprogrammer flyttes mellem budgetkategorier.

Kilde: IIA af 20. juli 2010 samt COM (2011) 500

Forslagene har hjemmel i Traktaten om den Europæiske Union (TEU) og traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særligt artikel 203, 207, 209 og 212.

3. Formål og indhold

De 9 forslag der indgår i dette notat, omfatter både instrumenter, der udløber og derfor skal genforhandles, og forslag til nye instrumenter. Kommissionen har efter den store revision af de eksterne instrumenter i 2006 kun lagt op til få ændringer i opdelingen af instrumenterne. Instrumenterne skal evalueres senest i midten af 2018. De væsentligste nyskabelser er den foreslåede etablering af et nyt partnerskabsinstrument, der skal afløse det nuværende instrument for de industrialiserede lande, udskillelsen af et særligt instrument for Grønland, etablering af et tværgående instrument samt etablering af et panafrikansk program under udviklingsinstrumentet DCI.

Tabel 2 viser Kommissionens forslag til fordelingen af midler under kategori 4 fordelt på instrumenter.

Det globale Europa, de eksterne finansielle instrumenter	
Mio. euro, 2011-priser	Kommissionens forslag 2014-2020
Udviklingsinstrumentet (DCI)	20.597
Naboskabspolitikken (ENI)	16.097
Førtiltrædelsesinstrumentet (IPA)	12.520
Humanitære instrument (HAI)	6.405
Stabilitetsinstrumentet (IfS)	2.510
Fælles udenrigstjeneste (CFSP)	2.510
Menneskerettighedsinstrumentet (EIDHR)	1.400
Partnerskabsinstrumentet (PI)	1.000
Grønlandsinstrumentet	217,8
Instrument for nuklear sikkerhed (INSC)	560
Makro-finansiel assistance	593
Andet	2.591,2
Margin	3.000
Total	70 001,00

Kilde: Com(2011) 500 Final

Forhandlingerne om disse instrumenter er alle indledt under dansk formandskab i de relevante arbejdsgrupper.

Europæiske udviklingsfond (EUF)

Samarbejdet med udviklingslande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-landene) under Cotonou-aftalen og med de oversøiske lande og territorier (OLT) finansieres gennem Den Europæiske Udviklingsfond. Efter en intern aftale mellem EU-medlemslandene bidrager landene direkte til fonden, der ikke er en del af EU-budgettet. EUF 11 foreslås at skulle være i kraft et år længere end tidligere europæiske udviklingsfonde – syv år mod tidligere seks år. Der er på indholdssiden ikke lagt op til større substantielle ændringer i forslaget i forhold til den gældende interne aftale om Den 10. Europæiske Udviklingsfond. Det foreslås fortsat, at der nedsættes udvalg i Kommissionen (EUF-udvalget) og i Den Europæiske Udviklingsbank (EIB) (Investeringsfacilitetsudvalget) med deltagelse af repræsentanter fra EU-medlemslandene med henblik på forvaltning af midlerne under EUF 11. Det foreslås, at der ikke tilføres flere midler til investeringsfaciliteten under EIB, da fonden er en revolverende fond, hvor de udlånte midler betales tilbage til fonden. Derimod forudses det, at der stilles et beløb på op til 2,5 mia. euro til rådighed for investeringsfaciliteten af bankens egne midler.

Udviklingsinstrumentet (DCI)

Kommissionens forslag til udviklingsinstrumentet udmønter principperne i Kommissionens meddelelse om fornyelsen af EU's udviklingspolitik om bl.a. øget fokus på menneskerettigheder og demokrati, øget sektorkoncentration, samt differentierende partnerskaber baseret på modtagerlandenes behov, kapacitet, performance samt virkning af EU's bistand. Instrumentet skal bidrage til fattigdomsbekæmpelse i udviklingslande dels gennem bilaterale og regionale geografiske programmer, og dels gennem to større tværgående programmer. I alt 46 udviklingslande har mulighed for at opnå støtte gennem udviklingsinstrumentet. Kommissionen har foreslået at fokusere listen over lande, som der indgås bilateralt samarbejde med til 27 udviklingslande. De 27 udviklingslande er generelt lavindkomstlande - valgt ud fra fattigdomskriterier, hvorimod alle 46 lande vil kunne få gavn af de regionale og tematiske programmer. Det største tværgående program samler en række tidligere mindre horisontale programmer og har til formål at adressere globale offentlige goder og udfordringer som klimaændringer, miljø, energi, fødevarer sikkerhed og migration, mens det andet vil have fokus på støtte til civilsamfundet. Herudover foreslås et pan-afrikansk program, som skal understøtte implementeringen af det strategiske partnerskab mellem EU og Afrika.

Der lægges op til mere fleksibilitet i udviklingsinstrumentet gennem etablering af en reserve, hvilket vil gøre det muligt for EU at reagere på uforudsete situationer og kriser i partnerlandene. Desuden introduceres mere simple og fleksible programmeringsprocedurer med henblik på hurtigere og mere effektiv implementering af EU's udviklingsbistand.

Forslaget om DCI udmønter principperne i Kommissionens meddelelse om fornyelsen af EU's udviklingspolitik om bl.a. øget fokus på menneskerettigheder og demokrati, øget sektorkoncentration, samt differentierende partnerskaber baseret på modtagerlandenes behov, kapacitet, performance samt virkning af EU's bistand.

Naboskabsinstrumentet (ENP)

Formålet med det europæiske naboskabsinstrument (ENI) er gennemførelse af den europæiske naboskabspolitik (ENP). ENP blev udformet i 2004 og omfatter 16 naboer øst og syd for EU's grænser, nemlig Algeriet, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Egypten, Georgien, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Republikken Moldova, Marokko, de besatte palæstinensiske områder, Syrien, Tunesien og Ukraine. ENP lægger op til udvikling af særlige forbindelser med sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab langs EU's grænser.

Siden ENP og ENPI blev lanceret, har situationen ændret sig væsentligt i naboskabslandene på en række områder. Som følge heraf er der blevet udformet en ny vision for ENP, som er skitseret i den fælles meddelelse fra EU's udenrigsrepræsentant og Kommissionen "En ny tilgang til nabolande i forandring", der blev vedtaget den 25. maj 2011, og Rådets konklusioner, der blev vedtaget den 20. juni 2011. I den nye tilgang opfordres der navnlig til at yde større støtte til naboskabslande, der arbejder på at skabe et demokratisk samfund og gennemføre reformer, i overensstemmelse med princippet om, at "flere reformer giver flere midler", og princippet om "gensidig ansvarlighed".

På denne baggrund og på grundlag af gennemførte høringer og evalueringer vil det foreslåede nye instrument ENI lægge op til en række nye principper for tildeling og administration af bi-standen herunder især:

- Anvendelse af princippet om, at "flere reformer giver flere midler", og om gensidig ansvarlighed i overensstemmelse med den nye vision for ENP, navnlig gennem specifikke bestemmelser om differentiering, hvad angår den finansielle støtte og programmeringsprocessen.
- Rationalisering, afkortning og fokusering af processen, navnlig for ENP-naboskabslande, som i fællesskab med EU har aftalt de strategiske prioriteter i handlingsplaner eller tilsvarende dokumenter.
- Fokusering på færre, prioriterede strategiske mål samtidig med sikring af den fornødne fleksibilitet i instrumentet.
- Tilpasning af gennemførelsesbestemmelserne og styrkelse af sammenhængen mellem eksterne instrumenter.
- Styrkelse af bestemmelserne vedrørende samarbejdet på tværs af grænserne for at fremme en effektiv og hurtig gennemførelse af programmerne.
- Fremme af en tættere forbindelse med EU's interne instrumenter og politikker, herunder ved at optrappe samarbejdet med Kommissionen i programmeringsfasen og fremme mekanismerne for koordination af midler fra interne og eksterne budgetposter på EU-budgettet.
- Begrænsning af Ruslands adgang til ENI-støtte for derved at afspejle Ruslands forbedrede økonomiske position.

Førtiltrædelseinstrumentet (IPA)

Instrumentet for førtiltrædelsesbistand (IPA) er det finansielle instrument, der støtter EU's udvidelsesstrategi. Formålet med støtten er at forberede kandidatlandene og de potentielle kandidatlande på forpligtelserne ved et muligt medlemskab af EU. Kommissionen foreslår en videreførelse af instrumentet.

I det nye førtiltrædelseinstrument (IPA II) lægges op til fortsat at fokusere på at opnå resultater med udvidelsespolitikken, der udgør en af de vigtigste prioriteter for EU's optræden udadtil. IPA II vil dermed bidrage til at fremme stabilitet, sikkerhed og velstand i Europa. Det overordnede politiske mål er fortsat at støtte kandidatlande og potentielle kandidatlande i deres forberedelser til EU-medlemskab og deres institutioner og økonomier i deres gradvise tilpasning til Den Europæiske Unions standarder og politikker under hensyntagen til deres særlige behov og i overensstemmelse med deres individuelle udvidelsesdagordener.

Landekredsen, som vil være omfattet af instrumentet, er Albanien, Bosnien-Hercegovina, Island, Kosovo, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Serbien og Tyrkiet. Socioøkonomiske indikatorer viser, at udvidelseslandene med undtagelse af Island stadig ligger et godt stykke under EU-gennemsnittet og også under niveauet for de svageste medlemsstater.

Både kandidatlande og potentielle kandidatlande vil i henhold til forslaget have adgang til støtte under IPA II forordningen indenfor alle fem identificerede politikområder for hermed bedre at sætte landenes konkrete behov for bistand i centrum.

I det nye forordningsforslag lægges op til en mere sammenhængende, strategisk og resultatorienteret tilgang med bedre kobling til prioriteterne i EU's udvidelsespolitik. Det vil ske ved øget brug af flerårig planlægning, fokus på sektorstrategier i stedet for individuelle projekter og styrkelse af det lokale ejerskab i landene. Endvidere vil man søge at gøre støtten mere fleksibel og tilpasset de individuelle lande ved dels at sætte de konkrete behov i centrum for vurderingen af støtte til forskellige politikområder, dels at fremme fleksibilitet mellem prioriteterne ved bl.a. at åbne mulighed for overførsel af støttemidler mellem sektorer og fra et budgetår til det næste. Man vil søge en mere strømlinet og virkningsfuld støtte ved forenkling af regelgrundlag og procedurer for udbud og bedre samarbejde med andre donorer.

Stabilitetsinstrumentet

Stabilitetsinstrumentet er et af EU's centrale instrumenter i håndteringen af pludseligt opståede kriser. Det blev skabt i 2006 og afløste den hurtige reaktionsmekanisme, der blev opfattet som ufleksibel. Baggrunden for instrumentet er således ønsket om en mere fleksibelt og effektiv fælles EU-tilgang til pludseligt opståede internationale kriser.

Stabilitetsinstrumentet har tre målsætninger:

- a) i tilfælde af en krise eller begyndende krise hurtigt at bidrage til stabiliteten ved at yde en effektiv indsats til at hjælpe med at bibeholde, etablere eller reetablere forholdene for en passende implementering af EU's udviklingsindsatser,
- b) at forhindre konflikter, sikre passende forberedelse til at håndtere krisituationer og fredsopbygning,
- c) at håndtere specifikke globale og trans-regionale trusler der har en destabiliserende effekt, herunder klimaforandringer.

Stabilitetsinstrumentet kan anvendes til at håndtere pludseligt opståede situationer, der ikke kan håndteres ved hjælp af andre instrumenter, på grund af; a) nødvendigheden af en hurtig reaktion, b) den globale eller trans-regionale karakter af situationen, som således går udover omfanget af de geografiske instrumenter, c) der kan anvendes midler til ikke-bistandsindsatser (f.eks. antiterrorindsatser) og d) at instrumentet kan anvendes til ikke-landespecifikke indsatser. På den vis kan instrumentet f.eks. anvendes til bredere stabiliseringsindsatser i tredjelande, uanset om katastroferne er menneskabt eller er som følge af naturkatastrofer.

Der er i udkastet til forordningen kun forudset mindre justeringer i forhold til det oprindelige Stabilitetsinstrument, og instrumentets anvendelsesområde og formål videreføres. De væsentligste nye elementer synes at være en forøgelse af beløbsgrænsen for, hvornår Kommissionen egenhændigt kan gennemføre tiltag under instrumentets målsætning med efterfølgende information af Rådet. Dertil kommer ændringer i forbindelse med den finansielle konvolut, hvor der ønskes tilføjet en fast ramme, hvor 65 pct. af rammen allokeres til krisituationer, mens de resterende allokeres til programmeringsdelen. Begge disse ændringer skyldes et ønske om at øge instrumentets fleksibilitet. Derudover er der lagt op til en øget brug af delegerede retsakter, hvor bl.a. assistance i forbindelse med krisituationer vil blive løftet over i et annek.

Menneskerettighedsinstrumentet (EIDHR)

Finansieringsinstrumentet for fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EIDHR) udgør et af de primære værktøjer til at realisere EU's fælles udenrigs- og udviklingspolitiske målsætning for menneskerettigheds- og demokratifremme i tredjelande. Fremme af demokrati og menneskerettigheder omfatter ud over EIDHR-instrumentet bl.a. politisk dialog, diplomatiske initiativer, finansielt og teknisk samarbejde.

Det overordnede formål med EIDHR er at bidrage til udvikling og konsolidering af respekten for menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder samt af demokrati og retsstatsprincippet i tredjelande, regionalt og på globalt plan. Der anlægges, som i de øvrige EU-instrumenter og på linje med EU-politikker på menneskerettigheds- og demokratiområdet, en bred tilgang til dagsordenen.

Forslaget fra Kommissionen lægger op til en videreførelse af instrumentets anvendelsesområde og formål, samt fastholdelse af civilsamfundet som den primære samarbejdspartner, dvs. at der fortsat ydes støtte til demokratifremme i tredjelande uden foreliggende samtykke fra disses regeringer. Denne tilgang komplementerer de øvrige EU-instrumenter og landeprogrammer, som i stigende grad fokuserer på demokrati og menneskerettigheder, men dog med særlig vægt på kapacitetsopbygning af offentlige institutioner. Det væsentligste nye element i udkastet til forordning er, at der åbnes op for muligheden for, at EU kan agere mere effektivt, smidigt og rettidigt i særligt vanskelige lande og i nød- og krisesituationer, hvor menneskerettigheder og de fundamentale frihedsrettigheder er under særligt hårdt pres.

Partnerskabsinstrumentet

Formålet med det foreslåede partnerskabsinstrument er at fremme EU's fælles interesser og give "Europa 2020"-strategien global rækkevidde. Instrumentet dækker principielt alle tredjelande, men fokus vil især være på EU's strategiske partnere og vækstmarkeder. EU råder aktuelt ikke over et finansielt instrument, der muliggør samarbejde med nye vækstområder inden for områder, der fremmer EU's kerneinteresser og adresserer fælles, globale udfordringer på f.eks. klimoområdet. Hidtil har den slags samarbejde kun været muligt inden for Instrumentet til samarbejde med de industrialiserede lande (ICI), der omfatter højt industrialiserede og højtindkomstlande som f.eks. USA, Japan, Korea og Golfstaterne. Andre af EU's strategiske partnere har hidtil været omfattet af det nuværende Udviklingsinstrument (DCI), hvilket har begrænset samarbejdet til at fokusere på fattigdomsbekæmpelse i de pågældende lande.

Det er på den baggrund Kommissionens vurdering, at ICI (Instrumentet for industrialiserede lande) ikke længere er tidssvarende pga. de udviklinger, der er sket siden 2007, herunder fremkomsten af nye vækstøkonomier som Indien, Kina og Brasilien, der ikke var omfattet af ICI.

Det nye Partnerskabsinstrument vil have til formål at åbne for EU's mulighed for at samarbejde på flere områder end udviklingsbistand med vigtige, globale aktører som f.eks. Brasilien, Rusland, Indien og Kina. Samtidig vil instrumentet kunne bidrage til at fremme EU's økonomiske udvikling gennem støtte til handelspolitik og til øget markedsadgang for europæiske virksomheder. Instrumentet skal endeligt bidrage til øget forståelse og synlighed af EU og dets rolle i verden gennem bl.a. Public Diplomacy-aktiviteter samt samarbejde inden for uddannelse og forskning.

Instrumentet vedr. nuklear sikkerhed

Instrumentet vedr. nuklear sikkerhed (INSC) har som formål at fremme EUs samarbejde med 3-lande om at sikre et højt nukleart sikkerhedsniveau og højt niveau af strålebeskyttelse globalt. De alvorlige konsekvenser af ulykken på Tjernobyl-værket i 1986 og Fukushima-Daiichi værket i 2011 er konkrete eksempler på vigtigheden heraf.

Konkret vil instrumentet blive anvendt til at fremme samarbejdet med 3-lande om nuklear sikkerhed på en række områder, herunder etablering af uafhængig tilsynsmyndighed, implementering af sikkerhedsstandarder og strålebeskyttelsesniveauer, udvikling og implementering af strategier, håndtering af brugt brændsel og dekommissionering af nukleare installationer og udvikling af nye nukleare sikkerhedsmekanismer. Der lægges vægt på, at modtagerlandet selv bidrager til finansiering af de pågældende aktiviteter.

Grønlandsinstrumentet

Kommissionen har fremsendt forslag til indgåelse af et nyt partnerskab mellem EU på den ene side og Grønland og Danmark på den anden side til afløsning for det nuværende partnerskab, der udløber 31. december 2013. Grønland har siden udmeldelsen af EU 1. januar 1985 været associeret EU som et oversøisk land og territorium (OLT) og har ud over partnerskabet også en fiskeripartnerskabsaftale. Det aktuelle partnerskab støtter Grønlands uddannelsessektor med 25 mio. euro om året.

Det overordnede formål med partnerskabet mellem EU og Grønland og Danmark er at skabe en ramme for politisk dialog og samarbejde inden for områder af fælles interesse, herunder globale spørgsmål som energi, klimaforandring, miljø, naturressourcer, maritim transport, forskning og innovation. Det specifikke mål er at støtte en øget diversificering af den grønlandske økonomi gennem forbedring af arbejdsstyrkens kvalifikationer ved støtte til uddannelse, erhvervsuddannelse og informationsteknologiudvikling samt kapacitetsopbygning til udvikling og gennemførelse af nationale politikker. En udvidelse af samarbejdet til også at omfatte råstoffer overvejes.

Den tværgående forordning

Blandt de nye instrumenter i forslaget er også et forslag om en tværgående forordning, der bl.a. indeholder fælles regler og procedurer for implementering af de eksterne instrumenter. Formålet er at bidrage til en mere effektiv og fleksibel udmøntning af EU's eksterne bistand via en mere hensigtsmæssig sammenhæng mellem de enkelte instrumenters gennemførelse.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

5. Nærhedsprincippet

Det vurderes, at Kommissionens forslag til de eksterne instrumenter er i overensstemmelse med nærhedsprincippet: Instrumenternes formål vedr. EU's udviklingssamarbejde, menneskerettigheder, naboskab, førtiltrædelsesstøtte, stabilitet, nuklear sikkerhed og partnerskab opnås mere effektivt på EU-niveau end af medlemslandene individuelt.

6. Gældende dansk ret

Forslaget har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Konsekvenser

Forslagene vedrørende instrumenter på det eksterne område (kategori 4 på EU-budgettet) har statsfinansielle konsekvenser gennem indvirkningen på EU's budget. Danmark finansierer ca. 2 pct. af udgifterne på EU's budget til kategori 4 svarende til 1,4 mia. euro eller knap 10 mia. kroner. Den samlede ramme for de eksterne instrumenter vil blive fastlagt med aftalen om den flerårige finansielle ramme 2014-2020. De indholdsmæssige forhandlinger om de eksterne instrumenter må således ikke foregribe de overordnede budgetforhandlinger.

Den europæiske udviklingsfond finansieres uden for EU-budgettet. Med henblik på en eventuel indbudgettering af udviklingsfonden i EU-budgettet efter 2020 foreslår Kommissionen en ændring af medlemslandenes bidragsandele til fonden i forhold til de gældende bidragsandele, således at medlemslandenes andele tilnærmes deres relative andele af EU-budgettet. Den danske andel af betalingen til EUF 11 er foreslået som 1,97 %. Danmarks bidragsandel for den eksisterende EUF 10 er 2,0 %. Med det eksisterende forslag svarer det til et dansk bidrag på 596,9 mio euro eller 4178 mio kr.

8. Høring

Der er modtaget høringssvar fra Red Barnet (specifikt på Grønlandsinstrumentet, vedr. de andre instrumenter er Red Barnet repræsenteret af Concord Danmark), Concord Danmark, Ulandssekretariatet og LO/FTF Council. Høringssvarene er resumeret nedenfor. For de oprindelige høringssvar henvises til grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 13. februar 2012.

Red Barnet hæfter sig i forhold til grønlandsinstrumentet ved, at en af hensigterne med partnerskabet er at styrke arbejdskraftens færdigheder og opfordrer på den baggrund til øget fokus på forbedring af uddannelsesniveaet i Grønland. Red Barnet fremhæver, at en styrket grund- og ungdomsuddannelse er en vigtig forudsætning for en styrket kompetenceudvikling af den voksne arbejdskraft og ønsker på den baggrund en præcisering af formålet og hovedsamarbejdsområderne for partnerskabsaftalen mellem EU og Grønland.

Concord Danmark bakker op om styrkelsen af Udviklingsinstrumentet (DCI) og Instrumentet for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), ligesom Concord Danmark finder det positivt og helt afgørende, at udviklingsinstrumentet fastholder den primære målsætning om fattigdomsbekæmpelse. Concord ønsker dog øget fokus på behovet for øget politikkoherens (særligt i forhold til den indflydelse EU's interne politikker kan have for udviklingslande) og udtrykker bl.a. bekymring over den manglede fokus på middelindkomstlande, da det er her langt de fleste fattige mennesker bor. Desuden bør bekæmpelse af ulighed ifølge organisationen spille en større rolle og det bør i den forbindelse bl.a. sikres, at midlerne der under DCI øremærkes til 'social inklusion og menneskelig udvikling' reelt går til disse formål. Concord ønsker desuden øget fokus på mainstreaming af menneskerettighedsperspektivet og køn i udviklingsinstrumenteret.

Endelig fremhæver Concord, at de tematiske programmer bør tildeles en større andel af midlerne i DCI, blandt andet for at sikre, at penge til klima- og miljøområdet finansieret gennem "Global public goods and challenges"-programmet bliver nye og additionelle, samt at migration og fordrivelse står som en stærk del af samme program i fravær af et decideret asyl- og migrationsprogram.

Concord ser positivt på den øgede fleksibilitet i bl.a. DCI og EIDHR, men anfører at balancen mellem fleksibilitet og forudsigelighed bør sikres. Desuden bør det ifølge Concord garanteres, at midler tildelt DCI skal finansiere ODA-berettigede aktiviteter.

Concord ønsker desuden øget fokus på civilsamfund og unge (særligt i Naboskabsprogrammet) og øget inddragelse og dialog med partnerlande når prioriteterne og de for de enkelte programmer og de specifikke konditionaliteter for landene fastlægges.

LO/FTF Council udtrykker i sit hørings svar opbakning til målsætningerne i DCI og EIDHR. Generelt ønskes dog en klarere prioritering mellem indsatsområderne og en øget fokus på den lokale kontekst i partnerlandene. Desuden er der ifølge LO/FTF for lidt fokus bæredygtig vækst, investeringsfremme, uddannelse og bekæmpelse af ulighed. Der stilles konkrete forslag til bl.a. øget fokus på arbejdsrettigheder og samarbejde med fagforeninger. Endelig fremhæver LO/FTF behovet for at fokusere yderligere på miljø og klimaforandringer og pointerer vækstpotentialet i grønne teknologier.

I forhold til EIDHR mener LO/FTF grundlæggende, at der er for lidt fokus på beskyttelse af arbejderes rettigheder, herunder retten til anstændigt arbejde (decent work). Der stilles på den baggrund konkrete forslag til at inkludere henvisninger til ILO konventioner og retten til at danne fagforeninger. Det nævnes i den forbindelse, at netop dårlige arbejdsforhold var en af de grundlæggende årsager til det Arabiske Forår.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forhandlingerne om instrumenternes udformning er – foruden en række særlige forhold for de enkelte instrumenter – i høj grad præget af at de skal tilpasses det nye traktatgrundlag med Lissabontraktaten. Instrumenterne vil således skulle tage højde for etableringen af den fælles udenrigstjeneste, som ifølge rådsafgørelsen om dens etablering, er ansvarlig for gennemførelsen af særligt stabilitetsinstrumentet, instrumentet for nukleart samarbejde og partnerskabsinstrumentet, ligesom udenrigsrepræsentanten og den fælles udenrigstjeneste skal sikre strategisk sammenhæng på tværs af alle instrumenterne.

Fra medlemsstaternes side ønskes i forlængelse af etableringen af den fælles udenrigstjeneste generelt en øget reaktionsevne og tættere koordination medlemslandenes indsatser.

Brugen af delegerede retsakter, som er en anden nyskabelse med Lissabontraktaten, kan blive en vigtig del af forhandlingerne i slutfasen. Delegerede retsakter giver Kommissionen mulighed for at træffe beslutninger uden inddragelse af medlemsstaterne i komite-procedure, såfremt der er tale om ikke-væsentlige tilføjelser eller ændringer af den eksisterende lovgivning. I Kommissionens forslag indgår en del delegerede retsakter vedrørende afgrænsningen af instrumenternes anvendelsesområde, men ikke i forhold til programmeringsiden.

Det forventes, at der på rådsmødet (almindelige anliggender) den 26. juni 2012 kan konstateres en delvis generel indstilling om teksten til den samlede pakke af eksterne finansielle instrumenter, dog undtagen beløbsangivelser, med henblik på de videre substansforhandlinger med Europa-Parlamentet under det cypriotiske formandskab.

10. Regeringens generelle holdning

Kategori 4 vurderes at kunne bidrage til at skabe europæisk merværdi i form af en fælles udenrigs-, sikkerheds-, og udviklingspolitisk indsats. Kommissionen foreslår at afsætte EUR 70 mia. til budgetkategorien, svarende til en stigning på 23,6 pct. sammenlignet med lofterne for perioden 2007-2013. Midlerne til denne budgetkategori bør i lyset af den potentielle europæiske merværdi øges ift. i dag. I lyset af behovet for at sikre budgetdisciplin bør stigningen i udgiftsniveauet dog være lavere end det af Kommissionen foreslåede. Fra dansk side prioriteres tiltag, der kan sikre mulighed for at agere i forhold til aktuelle politiske prioriteter, herunder løbende omprogrammering, samt øget sammenhæng med øvrige EU-indsatser via udenrigsrepræsentanten og den fælles udenrigstjeneste. Tiltag mod øget sammenhæng med medlemslandenes indsatser støttes, herunder ved aktiv inddragelse af medlemsstaterne i programmeringen af EU's midler. Fra dansk side støttes tilgangen, hvor anvendelsen af delegerede retsakter vurderes i forhold til de konkrete områder, idet man stiller sig skeptisk over for anvendelse af delegerede retsakter i forhold til afgrænsningen af anvendelsesområdet.

Der bør sikres skridt mod opfyldelsen af de internationale bistandsforpligtelser på 0,7 pct. af BNI, herunder særligt gennem udviklingsinstrumentet og den europæiske udviklingsfond, som er målrettet de fattigste lande samt midler til international klimafinansiering og biodiversitet. Betalingerne under de eksterne instrumenter bør i videst mulig omfang registreres som officiel udviklingsbistand i overensstemmelse med de internationale retningslinjer herfor (DAC). Det er vigtigt, at der afsættes midler til aktiviteter, der kan bidrage til det globale behov for at imødegå klimaforandringer – herunder at klimatilpasning og reduktionstiltag indarbejdes i EU's eksterne politikker. Danmark lægger endvidere stor vægt på et fokuseret og effektivt samarbejde med landene i EU's naboskab mod både øst og syd på grundlag af en differentieret og meritbaseret tilgang.

For rigsfællesskabet er det desuden af stor betydning af at sikre, at Grønland ikke stilles dårligere end i dag.

Danmark støtter endvidere etableringen af et partnerskabsinstrument for at styrke samarbejdet med de nye vækstlande.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag til de eksterne finansielle instrumenter blev fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 13. februar 2012.